

ลิขิตฟ้า
หรือจะสู้
มานะตน

ฟ้าความจน

คนเหนือดวง

พระราชวิจิตรปฏิภาณ
(เจ้าคุณพิพิธ)

“ลิขิตฟ้า หรือจะสู้ มานะตน”

ฟ้าความจน คนเหนือดวง

**หลักการแห่งความมั่งมีศรีสุข
เพื่อความอยู่ดีกินดี ของคนทุกระดับชั้น**

**พระราชวิจิตรปฏิภาณ
(สุนทร ญาณสุนทรโว)**

ขออำนาจพรให้ คุณ.....

ได้มีคุณสมบัติความเป็นเศรษฐี พร้อมด้วยโลกียทรัพย์และอริยทรัพย์

ด้วยความรักและปรารถนาดี จาก.....

วันที่..... ที่..... เดือน..... พ.ศ.....

หมายเหตุ ผู้ปกครอง/บิดา/มารดา/ผู้มอบหมาย/ผู้มอบอำนาจ/ผู้มอบทรัพย์สิน/ผู้มอบเงิน/ผู้มอบ...

--- ขอบอกว่า ---
อ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว
ไม่ว่าจะทำให้รวยเท่าเขา

--- แต่ ---

รวยกว่าที่เราเคยจน

--- และ ---

ดีกว่าที่เคยผ่านมา

--- และ ---

จะไม่น้อยใจในโชคชะตา

ไม่ขี้ใจมา

ไม่ไหวคว้าแบบบ้านอ

~~พระราชาวิจิตรปฏิภาณ~~

(พระราชวิจิตรปฏิภาณ)

เจ้าคุณพิพิธ

วัดสุทัศนเทพวราราม

คำนำสำนักพิมพ์

สำนักพิมพ์เมืองเชียง เพียบเพื่อพุทธศาสน์ มีความรู้จักคุ้นเคยกับท่านเจ้าคุณพระวราชวิจิตรปฏิภาณ วิศสุทัศน์เทพวราราม ตั้งแต่ครั้งยังเป็นพระมหาสุนทร ฌาณสุนทรไว ต่อมาได้รับพระวราชทานสมณศักดิ์เป็นพระวราชาคณะที่ พระพิพัฒรรวมสุนทร หรือที่เรียกขานกันติดปากว่า “เจ้าคุณพิพัฒ”

หนังสือ **“ฟ้าความจน คนเหนือดวง”** เล่มนี้ สำนักพิมพ์ได้ประมวลคำสอนของท่านเจ้าคุณจากวิทยากรโทรทัศน์ช่อง ๑๑ (NBT) และคัดลอกจากหนังสือชุดคติธรรมนำชีวิต ทั้ง ๑๒ เล่ม ซึ่งสำนักพิมพ์ได้รับอนุญาตให้พิมพ์เผยแพร่โดยไม่มีค่าลิขสิทธิ์และไม่คิดค่าทำต้นฉบับ

ภายหลังจากที่ผู้รวบรวมได้นำหนังสือต้นฉบับ **“คุณเศรษฐี”** ไปน้อมสักการกราบเวียนให้ท่านทราบน เมื่อท่านเจ้าคุณเห็นคำว่า **“เศรษฐี”** ท่านก็ตกใจพร้อมกับว่าทิ้งให้ฟังว่า

“คนอ่านเขารวยกว่าเรา ส่วนใหญ่คนที่ซื้อหนังสืออ่าน เขามีการพัฒนาคน อยู่แล้ว เขาจะหัวเราะเยาะเรา แต่เมื่อเศรษฐีเขาไม่เขียน How to be (วิธีสร้างความเป็นเศรษฐี) แต่เขาแสดง How much และ How many (จำนวนเงินและวัตถุสิ่งของประดับ) การนำเสนอข้อคิดฟ้าความจนสู่ความเป็นเศรษฐีก็เหมาะสมพอ การที่ตัวเองไม่ได้ร่ำรวย แต่สอนความร่ำรวย หรือสอนความเป็นเศรษฐี จะกลายเป็น ...ซึ่งทางแบ่งกลุ้มคนรูปพรหมอวดสาว...”

ด้วยเหตุนี้ จึงได้มีการเปลี่ยนชื่อเรื่องใหม่เป็น **“ฟ้าความจน คนเหนือดวง”** ซึ่งท่านผู้อ่านจะเห็นชื่อเขียนข้อบ่งชี้ หรือสรรพคุณของหนังสือที่ท่านเจ้าคุณเขียนไว้ หนังสือเล่มนี้เดิมที่เดียวสำนักพิมพ์จะจัดพิมพ์ถวายท่านเพื่อแจก แต่ท่านห้ามแจกฟรี ท่านบอกว่า ฟ้าหนังสือมีไว้ขาย ถ้าอยากได้แต่เงินไม่พอ ให้ออ” สำนักพิมพ์จึงต้องทำตามท่านด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอทุกท่านจงประสบความสำเร็จในชีวิต

อ.ไพฑูริย์ ภาสิด

(น.ธ.เอก, ป.ธ.๖, พธ.บ., นบ.)

รวบรวมในนามคณาจารย์สำนักพิมพ์เมืองเชียง

บรรณาธิการสาระ : ศักดิ์สิทธิ์ พันธุ์ดี
ออกแบบปก/รูปเล่ม จัดอาร์ต : ธนุชิต คำซึ้งเมือง

บรรณาธิการศิลปะ : ธวัชชัย จิตงาม
ภาพประกอบ : สมชาย ศรีคำขนิบ

อยากเป็นเศรษฐี : ต้องมีจุดหมาย

คนทุกคนมีจุดหมาย คือ จุดหมายของชีวิตของคนนั้นอยากเป็นอะไร ? แต่บางคนมาบนบานศาลกล่าว ขอเป็นอย่างนั้น ขอเป็นอย่างนี้ ขอให้ได้อย่างนั้นอย่างนี้ อย่างนี้เขาเรียกว่า "ขอ" คนที่ขอ เราเรียกว่า "ขอทาน" แล้วส่วนมากขอทานก็ขอ กับพระ ขอต่อเทพเจ้า ขอต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์

แต่ความจริงแล้วไม่ใช่ **อยากถึงจุดหมายต้องก้าวเดิน** ภาษิตจีนเขามีคำพูดที่ประทับใจว่า **"ริบลิ้ อยู่ที่ก้าวแรก"** จุดหมายของคนนั้น "ริบลิ้" แต่จีนเขาสอนว่า ริบลิ้ อยู่ที่ก้าวแรก

หลวงตาแพว **เมื่อไม้** ท่านก็สอนว่า **"ล้มเพราะก้าวไปข้างหน้า คิดว่าขึ้นแต่ทำอยู่กับที่"**

ฉะนั้น คนทุกคนถ้าอยากถึงจุดหมายต้องก้าวเดิน คืออะไร ? ชีวิตต้องมีจุดหมาย ต้องกำหนดจุดหมายปลายทาง กำหนดจุดหมายนั้น มี ๒ ลักษณะ คือ

ดี หรือ **ดวง**

เก่ง หรือ **โกง**

สามารถ หรือ **สามานย์**

มารยาท หรือ **มารยา**

ฉะนั้น จุดหมายของชีวิต

ต้องกำหนดให้ชัดเจน

และถ้าจะถึงจุดหมาย

ต้องก้าวเดิน

อยากเป็นอะไรนั้น

อย่าหือถอย อย่าท้อแท้

ต้องก้าวเดินไปสู่จุดนั้นให้ได้

อยากเป็นเศรษฐีต้อง : **ฝันไกล ใฝ่เป็น**

เรื่องความเจริญของชีวิต **ทุกคนมีใจใฝ่หั้น** และการกระทำก็อยู่ที่ความ
ไหว้วินาหาเอา มา เรื่องความใฝ่นี้ จะใฝ่ฝัน ไหว้วินา ก็เป็นเรื่องที่จะต้องติดกัน และเป็น
เรื่องที่จะต้องมิกัน บางคนได้แต่ใฝ่ฝัน ไม่เคยไหว้วินา ความฝันนั้นก็ล้มเหลว บางคน
ไหว้วินาโดยทางที่ผิด สิ่งที่ดีว่ามาได้บางทีก็ไปคว้าเอาสิ่งที่ไม่ดีมา เช่น อยากมีฐานะ
ร่ำรวย แต่ทำสิ่งทุจริตผิดกฎหมาย เป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ในโลก

เพราะฉะนั้น คนเราเกิดมานั้น เรื่องความใฝ่ฝัน **การใฝ่สูง จะต้องจะมีตระวัง
ใฝ่สูง - ทำให้เราขอกำ ใฝ่ต่ำ - ทำให้เรามีคณ** บางคนใฝ่สูง ทั้ง ๆ ที่ไม่ลงมือกระทำ
นี้ทำให้ขอกำมาเยอะแล้ว บางคนใฝ่ต่ำทำให้มีคณ เมื่อใฝ่สูงไม่ได้ก็ใฝ่ต่ำ เรียกว่า
ประชดชีวิต

การที่เราจะ**ใฝ่สูงและไม่ขอกำ** ใฝ่สูงแล้วขึ้นอกขึ้นใจได้รับประโยชน์นั้น **ต้องมี
ความขยันอย่างต่อเนืองและอดทนอย่างเด็ดขาด ประหยัด ซื่อสัตย์ และต้องพัฒนาฝีมือ
อยู่เนืองไม่ได้** หนึ่งแล้วฝันเน่า เหมือนน้ำหนึ่งต่อไปจะกลายเป็นน้ำเน่า คนก็เช่นกันไม่ขยัน
ไม่อดทน ไม่ประหยัด ไม่ซื่อสัตย์ ไม่พัฒนาฝีมือ ยั้งอยู่ยั้งกลายเป็นคนเน่า

เพราะฉะนั้น การเกิดมาเป็นคนนั้น ทุกคนต้องใฝ่ แต่ใฝ่ให้เป็นอธิฐานอวรวม
คือ **ต้องมีคุณอวรวมเป็นเครื่องประกอบด้วย**
ท่านทั้งหลายว่า พระมหาชนกคำวิว่า

**“สิ่งที่ไม่คาดคิดไว้อาจจะมีก็ได้
สิ่งที่คิดไว้อาจจะเป็นไปไม่ได้ก็ได้**

โคตะทั้งหลายจะสำเร็จได้

เพราะลงมือกระทำ

และจงกระทำด้วยคุณอวรวมเท่านั้น”

นี่คือสิ่งที่ฝันใฝ่ไว้

จะกลายเป็นความสำเร็จ

เหลือคณต่อเราอย่างขึ้นบานที่สุด

อยากเป็นเศรษฐีต้องมี : การศึกษา เป็นฐานพัฒนาชีวิต

การให้การศึกษาแก่เยาวชนนั้น ต้องกำหนดบทบาทให้ชัดเจนระหว่างบ้านกับโรงเรียนแต่ละฝ่ายต้องทำหน้าที่ให้ถูกต้อง เวียงสำคัญกับความสำเร็จให้ถูกต้อง

บ้าน ควรทำหน้าที่สองประการ คือ ๑. อบรม ๒. อบอุ่น ผลรวมคืออบอุ่น

อบอุ่น คือ บ้านต้องอบอุ่นด้วยความรัก ที่พ่อแม่ปู่ย่าตายายพึงมีต่อเยาวชนอย่างถึงลูกหลาน

อบรม คือ การให้การสอนสั่งสอน ไม่ใช่วิชาการ แต่เป็นจริยะ เป็นคุณสมบัตินี้เรื่องคุณภาพยังไม่ต้อง เรื่องจริยะเป็นคุณสมบัตินั้นต้องอบรม บ้านนั้นจึงจะ "อบอุ่น" ไปด้วยความรัก และความมี

โรงเรียน ควรทำหน้าที่สองประการ คือ ๑. อบรม ๒. อบอุ่น มาตรฐานของความอบอุ่น

อบรม คือ โรงเรียนต้องสั่งสอนทั้งวิชาการและจริยะแก่เด็ก

อบอุ่น คือ โรงเรียนต้องให้ความอบอุ่นต่อเด็กเสมือนจากพ่อแม่ ไม่ใช่เข้ามาแล้วมีแต่วิชาการ แต่ขาดความอบอุ่น ขาดความเป็นกันเอง เขาเรียกขาดความผูกพันเมื่ออบรมแล้ว ความอบอุ่นก็เกิดขึ้น แล้วโรงเรียนก็จะ "อบอุ่น" ไปด้วยความรัก และความมี

ท่านทั้งหลายจะเห็นได้ว่า
ต่างชี้ต่างกัน แต่เหมือนกัน
เพียงแต่ลำดับความสำคัญแตกต่างกัน
เพราะฉะนั้น จึงขอฝากบทบาทหน้าที่
ระหว่างบ้านกับโรงเรียน
เพื่อบ่มเพาะเยาวชนให้งอกงาม
เป็นผู้รับมรดกชาติสืบต่อไป

อยากเป็นเศรษฐีต้องมี : หัวใจบัณฑิตเป็นคุณ **ผลิตภัณฑ์**

คนที่ประสบความสำเร็จ จะเป็นคนก้าวหน้าขึ้น ต้องเรียนให้จำ โดยใช้หลัก
คาถาหัวใจบัณฑิต "สุ จี ปุ ลิ" คือ

สุ (ส) **ดู** **ฟัง** ให้จำ **ดู** ก็ให้จำภาพได้ **ฟัง** ก็ให้จำเสียงได้ ให้ภาพ
และเสียงมาประสมกัน บางทีดูแต่ตัวหนังสือให้เกิดเป็นภาพที่สัมพันธ์กัน เขาเรียก
"ภาพพจน์" นี้เรียกว่า **ดู ฟัง**

ดู ฟัง แล้ว **จินต** (จ) **คิด** ให้เป็นจินตตามปัญญา ปัญญาที่เกิดจากความคิด
เรียกว่า เป็นผลิตผลทางปัญญา

ประการต่อมา ก็คือว่า **ปุจฉา** (ป) **สงสัยแล้วถาม** แล้ว**สุก** **ทำบ** **ลิขิต** (ล) **จด**
จารึกบันทึกไว้

- สมุดเป็นที่สอง
- แต่สมุดเป็นที่หนึ่ง
- แต่คนหา
- ถึงพกสมุดมา
- ยังไม่สิ้นสุด
- ต้องมีสมุด
- ช่วยสมุดช่วย

ดังนั้น การจับปากกา นั้น คือ การทำงานแบบ ๓ นิ้ว ต่อไปจะได้เป็นนิ้วเพชร
นิ้วพลอย นิ้วสี ที่เป็น สีคายได้ ลูบง่าย ๆ คือ **ฟังให้หมด** **จดให้มาก** **ปากต้องไว**
ใจต้องคิด นี้เรียกว่า **เรียนให้จำ**

หลักทั้งหมดทั้งหมดนี้แหละ เป็นหลักของกาเรียนรู การศึกษา เป็นหลักพัฒนา
ชีวิตให้ก้าวหน้า **ใครฟัง จำ ทำได้จริงแล้ว** **รับรองว่า** **คนนั้น** **มีชีวิตก้าวหน้า**
เป็นเศรษฐีทุกคน

อยากเป็นเศรษฐีต้อง : **ห่างเสียง เลี้ยงเสือ**

คนส่วนมากอยากมีเงินด้วยกันทั้งนั้น แต่... ! เวลาอยากมีเงินนี้ กลับไม่คิดจะทำงาน ก็เลอบหาวิธีหาเงินด้วยการเสียง เสียงลาก เสียงเล่น

เสียงลาก เช่น แหกขวย เล่นการพนัน เล่นกับของที่เป็นอบาขมุข หรือ ผิดกฎหมาย เช่น ขายยาบ้า ต้ายาเสพติด เป็นต้น เพื่อจะให้ได้เงิน เงินประเภทนี้ มันไม่มีพื้นฐานของการได้มา

เสียงเล่น เช่น การเล่นหุ้น โดยเฉพาะการหยิบยืมเอาเงินของคนอื่นมาเป็นทุนแก๊งราคาหุ้นด้วยหวังจะเอากำไรจากหุ้นตัวนั้นมาใส่ตัวนี้ เป็นต้น การได้เงินประเภทนี้ มันไม่มีพื้นฐานของเงินทุนของตัวเองมารองรับเลย **อย่างนี้ก็ใช้ไม่ได้**

ฉะนั้น ถ้าอยากมีเงินจริง ๆ ต้องทำงาน

เพราะฉะนั้น อยากมีเงินแล้วไม่ทำงานนั้น ไม่มีเงินหรอก หรือถ้าได้มาก็เป็นการชั่วคราวชั่วคราว บางคนถึงกับไปปล้นไปจี้คนอื่นเขา ผลสุดท้ายก็ประสบเภทภัยประสบหาชนะ

นี่แหละท่านทั้งหลาย เป็นเรื่องอยากมีเงินต้องทำงาน

เกิดมาเป็นคนแล้ว

สำคัญที่สุดต้อง

สร้างหลักฐาน

สถานหลักแหล่ง

แต่งหลักกรรมค่าชีวิต

หลักฐานต้องสร้าง

หลักแหล่งที่อยู่อาศัยต้องสร้าง

และต้องมีหลักกรรม ค่าหลักชีวิต

อยากเป็นเศรษฐี : **ใจต้องเป็นเศรษฐีก่อน**

เมื่อคราวที่แล้ว พูดเรื่องการศึกษา คราวนี้ ศึกษาไปทำไม ศึกษาก็เพื่อทำงาน คนที่จะทำงานประสบความสำเร็จ ก็ต้องมีข้อคิด อุทธของไครนี้ อาจมาว่า ไม่ให้ผลดี เท่ากับของพระพุทธรเจ้า เรียกว่า **"หัวใจเศรษฐี"**

หัวใจเศรษฐี นี้
ต้องทำให้ครบสูตร
ที่เรามาพากันว่า
"อุ อา กะ สะ"
เราก็ได้แต่หัวใจ
แต่เราไม่ได้ตัว

คุณเรา
ไปสู่ความสำเร็จ
พออยู่แล้ว
ในชั่วกุน
เริ่มต้นวันนี้
เป็นเศรษฐีแน่นอน

พระพุทธรเจ้าตรัสว่า ๔ หลักนี้ ผู้ที่ประสบความสำเร็จในด้านการศึกษาแล้ว จะทำงาน จะยึดเฉพาะข้อใดข้อหนึ่งไม่ได้ **ต้องทำให้ครบ ๔ หลัก** บั๊กให้มันคง คือ

- อุ** = **อุฏฐานสัมปทา** ^๑ ขยันหา
- อา** = **อาวัทขสัมปทา** ^๒ วิชาดี
- กะ** = **กัลยาณเมตตตา** ^๓ มีกัลยาณเมต
- สะ** = **สมชิวิตา** ^๔ ดำเนินชีวิตในคลองธรรม

นี่คือ หลักที่จะต้องทำงาน อยากมีเงินต้องทำงาน แต่ทำงานมันต้องมีองค์ประกอบหลักทั้ง ๔

^๑ ส่วนว่า อุ-ฏ-ฐ-ณ-ส-ัม-ป-ท-า, ^๒ ส่วนว่า อา-วั-ท-ข-ส-ัม-ป-ท-า, ^๓ ส่วนว่า ก-ัล-ยา-ณ-เม-ต-ต-ตา,
^๔ ส่วนว่า ส-ม-ช-ิว-ิต-า

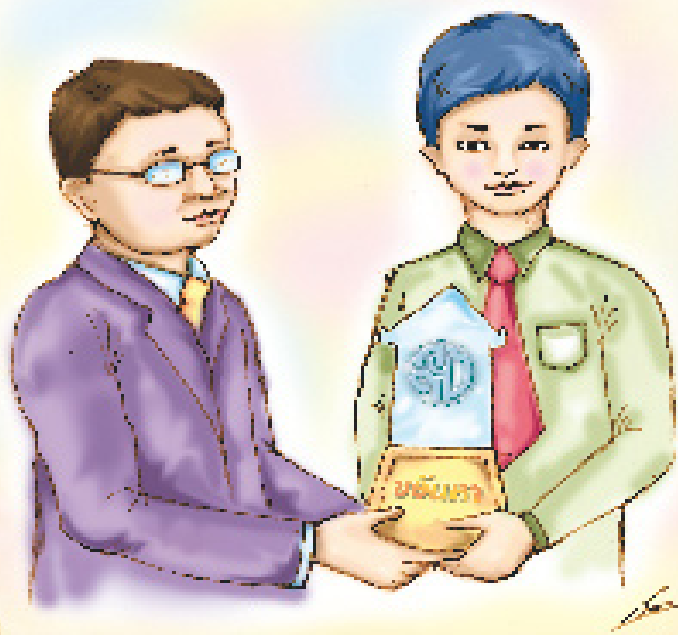
อยากเป็นเศรษฐีต้อง : มี “อุ” ตั้งมั่นขยันหา

อุ ฐานะล้มปทา **ตั้ง** ขยัน และไปวัดจำใส่ใจว่า **อุ** ก็เก็บ เป็นแมลงวัน ขยัน เป็นแมลงผึ้ง

แมลงวัน เป็นสัตว์ที่อยากมีเงิน อยากมีกิน แต่ไม่ทำงาน ชอบแต่งตัว ฉาบฉวย ปลอมตัวเหมือนพระอินทร์ ตัวเขียวเหมือนพระอินทร์ ตีตบิกสวย ๆ หัวเขียว แต่เป็นสัตว์ไม่ขยัน **ผลที่สุดพฤติกรรมที่ชอบทำอะไรแบบฉาบฉวย สุดท้ายต้อง** กินของที่ไม่ดี **และไปที่ไหนแล้วมักจะนำความสกปรก นำเชื้อโรค นำภัยไปสู่ที่นั้น** อะไรที่แมลงวันไปเกาะไปจับก็เสียหายต้องทิ้ง

แมลงผึ้ง ผึ้ง มีหน้าที่อะไรที่ได้รับมอบหมาย **มันไม่ทิ้งหน้าที่** ตัวเล็ก ๆ นี้ บินไปหาเกสร บินไปแล้วก็บินกลับเข้าแล้วเข้าเล่า ไม่เคยทิ้งหน้าที่ **ผึ้งจึงสามารถสร้างรังอยู่ได้** ให้ความมั่งคั่งอยู่ต่อทุกคนไม่ทำร้ายทำลายใคร ผึ้ง เอาเกสรดอกไม้จากคนอื่น จากเจ้าของไร่ เจ้าของที่ ด้วยปากเล็ก ๆ เพียงนิดเดียว แต่ทั้งลมพลอันใหญ่โต คือ ผลสมเกสร ออกเป็นพืชพันธุ์ธัญญาหารให้กับเจ้าของ **และผึ้งเกาะที่ไหนแล้ว มีแต่ความเป็นมงคล** แม้จะจากไปแล้วก็ยังทิ้งสัญลักษณ์คือรังไว้เป็นอนุสรณ์ ดังนั้น คนขยัน **ตั้ง** ขยันอย่างผึ้ง มีความต่อเนื่อง สู้จนสำเร็จแห่งชีวิต ภาวนาให้ชื่นใจสำหรับทุกคนว่า

- คนขยัน คือ คนที่
- ไม่เหงาหงอย
- ไม่เศร้าสร้อย
- ไม่คอยโชคชะตา
- ไม่รอเทวดามาช่วย
- ความขยันที่เกิดขึ้นในชั่วเวลานั้น
- คือ เทวดา ที่จะมาช่วยเรา

ฟ้าความชอบ ฝนทวีปีติว่า

พระราชกิจจานุเบกษา (สุนทร บานานสุนทรใจ)

อยากเป็นเศรษฐีต้อง : มี “อา” รักษาไว้ให้ดี

แต่สิ่งขยันเท่ากันยังไม่พอ ยังมี **อาวัชสัมปทา** คือ **รักษาตัว**
ไม่กินเค็ม ใช้เปลือง ไม่ประชัน แต่ประหยัด เพราะสิ่งสูงภาวนาคาถว่า

“**ประชัน = วิบัติ ประหยัด = วิบุลย์**”

แต่เจ้าแมลงวันมันไม่รู้จักเก็บ ขากก็เท่ากัน ตัวก็เกือบเท่ากัน รู้สึกว่า สิ่ง
ตัวจะกระหม่อมกระแม่มากกว่า แมลงมีงมีปล้องคำปล้องทองตามเนื้อตัว หน้าตาก็ดู
เลอะเทอะไม่น่ารัก เจ้าแมลงวันดูน่ารักกว่า แต่พฤติกรรมความขยันต่างกัน สิ่งจึง
สามารถเก็บรักษาไว้หวาน ให้ตัวเองกิน ลูกกิน เพื่อนร่วมรังได้กิน

คนเราก็เช่นกัน **เมื่อขยันหามาได้แล้ว ก็ต้องรักษาเป็น** หาได้เท่าไรไม่สำคัญ
สำคัญคือ **เหลือเท่าไร**

ต้องรู้จักประมาณ ไม่ประมาณ
ประมาณชีวิตของตนเอง

ประมาณรายรับ

ประมาณรายจ่าย

จบประมาณแห่งชีวิต

จบประมาณแห่งการใช้จำอนันต์

จัดการกันไว้อย่างไร

ต้องประมาณทุกคน

ถ้าทุกคนประมาณได้แล้ว “ไปรอด”

แต่ทุกวันนี้เราประมาณกระมัง **พ่อแม่มิบังคับความจริงต่อลูก ไม่ให้ลูกประมาณ**
เลย แต่ให้ลูกประมาณ “เว็ชไปเถอะลูก อย่างอ้าวเลย” ทั้ง ๆ ที่พ่อแม่ไปกู้หนี้ยืมสิน
อย่างนี้ก็ไม่ถูก ดังนั้น ทุกคนต้องประมาณ ไม่ประมาณ มีพระท่านพูดไว้ว่า...

มีเงินเพลินจ่ายสบายจิต

บพมิไม่ติดลูหลังหน้า

ทำหน้าที่ใหญ่ใจกว้างทางช้างมา

พอหมดเงินจ้หน้าอุราไว

อยากเป็นเศรษฐีต้อง : มี “กะ” เป็นเพื่อนสนิท

นอกจากนั้น มั่งยังมียกัลยาณมิตรตา คือ มีเพื่อนดี เพื่อนนั้น เมื่อมอบหมายหน้าที่กันแล้วก็ไว้วางใจกัน ทุกคนทุกคนจะมีหน้าที่ไว้วางใจกัน คือ มีเพื่อนดี ไว้วางใจกันได้ มั่งตัวไหนไปหาเกษตรเจอแล้ว ไม่ใช่กินเลขนะ เอามาฝากเอามาเก็บรวมกันก่อน ไอ้ตัวที่เฝ้าวังก็ไม่ใช่กินเลข รอกินพร้อม ๆ กัน ทุกคนจะมีความซื่อสัตย์

ความซื่อสัตย์นั้น เป็นการปฏิบัติต่อเพื่อนที่ดี พระพุทธเจ้าตรัสว่า กาวคบบิณฑิตี มีแต่จะไปประโชชน์มาให้

ส่วนเจ้าแหมงวันมีเพื่อนไม่ดี เหมือนคนบางคนมีเพื่อนไม่ดี พาไปวิบัติขี้ตสนชวนไปหาอบาอมุข ให้สังเกตดูว่า พวกที่เกิดในอบาอมุขมี เช่น พวกเปรต อสุรกาย นี่ก็ชอบออกหากินคอนตำ ๆ เพื่อนบางคนก็ชอบชักชวนให้ออกหากินคอนตำ ๆ เช่นกัน ชวนเข้าคลับเข้าบาร์ มีวิญญานเดียวกันกับเปรตอสุรกาย แล้วก็ชวนกันไปทำไม่ดี อย่างนี้เขาเรียกว่า ไม่มีกัลยาณมิตร มีแต่ปาปมิตร เพื่อนชั่ว ฉะนั้น จะสร้างหลักปักฐานก็ต้องมีเพื่อนที่ดี

ในการดำเนินชีวิต สิ่งที่เป็นอันตรายอย่างยิ่งอีกประการหนึ่ง คือ กาวคบบคน “คนจะรวยจะจน อยู่ที่กาวคบบคน คบบคนให้ดูหน้าตา เข้าไว้ควาให้ดูหน้าบ้าน”

คบบคนต้องดูหน้า
หน้าชื่อหรือหน้าใส
หรือหน้าชื่อแสงใจลด

ถ้าคบบคนไม่ดูหน้าตา
ดูหน้าตาเหมือนกัน
เข้าใจว่าเป็นคนเหมือนกัน

เราจะผิดพลาดมาก ดังนั้น

ในการคบบคนนี้จะต้องดูให้ลึกซึ้ง

อยากเป็นเศรษฐีต้อง : มี “สะ” ดำเนินชีวิตในธรรม

ข้อ ๔ **สมชีวิตา** ดำเนินชีวิตในคลองธรรม มั่งค้ำเนินชีวิตในคลองศีลธรรม
ทุกคนเห็นมั่งมาจึงมีใจยินดียกสวนไว้นาให้หมด นั่นแสดงว่า มั่งไม่ได้ขโมยใครนะ
เพราะอะไร เพราะมั่งมาให้ประโยชน์

ส่วนแมลงวัน ไม่ค้ำเนินชีวิตในคลองธรรม มั่งค้ำเนินชีวิตในคลองน้ำใส
แมลงวันค้ำเนินชีวิตในคลองน้ำเสีย จึงมีพฤติกรรมที่ต่างกัน

คนเราก็เช่นกัน ถึงจะขยันหา วิชาดี มีกัลยาณมิตร แต่ถ้าไม่ค้ำเนินชีวิต
ในคลองศีลธรรม คือไม่มีศีลธรรมเสียแล้ว เป็นอันว่า ชีวิตจะวิบัติชัดเจน เพราะว่า
อุปายมุขเข้ามาเกลือกกลั้วในชีวิต

ดังนั้น ถ้าท่านทั้งหลายปรารถนาชีวิตที่มีแต่ความเจริญรุ่งเรือง ต้องค้ำเนินชีวิตใน
ธรรม จะเป็นธรรมะข้อใดก็ตามจงปฏิบัติให้เป็นอุปนิสัย เป็นบุคลิก เป็นลักษณะ
เพราะธรรมะจะให้ประโยชน์ต่อเรา ถ้าเราตั้งนะโม น้อมใจเข้าไปหาธรรมะ โอปะนะยโก
น้อมธรรมะเข้าหาตัว

ต้องจำให้แม่น
ปฏิบัติให้มั่น
จนกระทั่งธรรมะนั้น
บังเกิดผลต่อเรา
เป็นคุณมาก
คือ บ่อเกิดแห่งคุณ

ได้แก่ คุณสมบัติ คุณวุฒิ คุณภาพ คุณประโยชน์ และคุณธรรม
ซึ่งเป็นคุณที่จะสนองส่งเราให้ประสบแต่ความสุข ความเจริญก้าวหน้า เพราะเป็นคุณดวง
ประทีปชีวา คือ เป็นแสงสว่างส่องทิศทางค้ำเนินชีวิตของเรา

อยากเป็นเศรษฐีต้อง : **หมั่นทำ ๑๖๔ คือ ดี วิชา งาน**

เวลาเราถามว่า ชีวิตจะก้าวหน้าเพราะอะไร ก็มักจะมีคนพูดว่า **"แล้วแต่ดวง"** ก็เลยถามว่า **"ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ หรืออะไรกันแน่"** เขาก็มักจะบอกแบบประชาด ๆ ชีวิตว่า ท่านต้องเข้าใจ **"ดวง"** มาจากอักษร **๓ ตัว**

ด = เด็กของใคร ๖ = ว่างที่ไหน ง = เงินเท่าไร

เอาคมาฟังแล้วก็นึก **"โอ ถ้าคิดอย่างนี้ แสดงว่าเขาประชาดชีวิตแน่นอนแล้ว หรือแสดงว่าเขามีความท้อใจในระบบที่เขาทำงานอยู่"**

แต่ความคิดเช่นนี้ไม่เป็นประโยชน์เลย **ใครก็ตามที่หมั่นตั้งให้เกิดความคิดเช่นนี้ หรือใครก็ตามที่คิดประชาดประชันเช่นนี้** **อนาคตว่าไม่เกิดประโยชน์เลย** เพราะความคิดเช่นนี้ หรือคำพูดเช่นนี้ มันเป็นการแสดงความไม่ยุติธรรมในการปกครอง มันเป็นการแสดงความน้อยเนื้อต่ำใจและเกิดพฤติกรรมก้าวร้าว หรืออาจจะเป็นเหตุให้ผู้พูดนั้นเกิด **ความท้อถอย**

เพราะฉะนั้น เพื่อให้มีประโยชน์ เมื่อท่านทั้งหลายบอกว่าชีวิตอยู่กับดวงก็จริง ดวงอาทิตย์มีความสำคัญ อย่างดวงดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ช่วยเสริมชีวิต ให้ดวงใจของเรามีความสุข

แต่คำว่า **"ดวง"** นี้เรามาแปลกันใหม่ได้ไหม ขอปรึกษา เพื่อแก้ที่คนคิดต่อสังคม

"ดวง" ที่แท้จริงนั้น

- ด** มาจากคำว่า **ดี**
- ๖** มาจากคำว่า **วิชา**
- ง** มาจากคำว่า **งาน**

จนจึงเดือด
มีแต่เดือดจึงจน
ต้องสู้และอดทน
จึงจะไม่จนและไม่เดือด

